

KURIER LITEWSKI

w WILNIE dnia 13. Czerwca V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 2 Czerwca. Leibgwardyi Jzmayłowskiej Półkownik Zeltuchin umieszczony w Sibirskim półku grenadyerów. Haskiej i Pruskiej służby Podpółkownicy Xiążeta Ernest i Karol Hesse Philipsthal przyięci do Rossyjskiej z równą rangą. Morskiej artylleryi GM. Erszew uwalnia się od służby z mundurem i pensją całej gaży za służbę więcej niż 40 letnią. Wołyńskiego rządu Guberskiego konsyliarz Chodorowski otrzymał stopień konsyliarza Kolleskiego. Policmeystem S. Petersburgskim został konsyliarz Zaycow. Szefowi Pawłohradzkiego półku huzarów GM. Czapliewi przez wzgląd na zasługę jego i potrzebę dana 12 letnia dzierżawa starostwa Jarugskiego; niżeli zaś zkończy się dożywocie teraźniejszego possesora, GM. Czapliew odbierać będzie ze skarbu corocznie po 1200 rubli srebrem.

Dalsze czynności wojenne armii Rossyjskiej pod kommandą G. Buxhewden w Finlandyi. D. 15 kwietnia kommanderujący 5 dywizją GL. Tuczkow, gdy sam właśnie znajdował się przy forpocztach Półkownika Kulniewa pod Sikaioki, odebrał uwiadomienie przez kozaka, od GM. Bułatowa stojącego przy Ravolax, że była utarczka w stronie Limango, tu nieprzyjaciel gdy został przepędzony, zaczęła się wnet druga na prawém skrzydle w Pawola. GL. Tuczkow posłał do niego niemieszkając silny oddział jazdy; ale przed upłynieniem godziny przybył do niego Kapitan Sosnin z doniesieniem, że nieprzyjaciel zmocnił się, a woysko nasze odparte było. GM. Bułatow miał dwie drogi do odwrótu, pierwszą do podjazdów Kulniewa w Sikaioki, drugą do całej dywizyi w Patioki, jednak z żadney nie korzystał. Posłany batalion piechoty spotkał woysko GM. Bułatowa, z którym połączony powrócił do swego stanowiska. Tu dowiedział się GL. Tuczkow dokładnie, iż nieprzyjaciel o godzinie 6 z raną przypuścił atak fałszywy od Limango, a później całemi siłami prowincyi Savolax zmocnionemi półkiem Westro-Bothnickim i strzelcami Carelskimi, uderzył niespodzianie na GM. Bułatowa od Francila, wprzód potrafiwszy przez różne sposoby zbuntować mieszkańców tej okolicy. GM. Bułatow ufając waleczności woysk Rossyjskich, a z drugiej strony lekce ważąc nieprzyjaciela, chciał bez żadney potrzeby utrzymać się w swoim stanowisku; co jemu nawet powiodło się dokazać przez czas nieiaki nie zważając na przewyższającą liczbę woysk Szwedzkich; lecz odniosłszy dwie rany ciężkie stracił wszelką przytomność i upadł. Co widząc woysko zostające pod kommandą jego, w zamie-

szanie i nieporządek wpadło, i nie mogąc wytrzymać natarczywości Szwedzkiej cofnęło się, przymuszone konieczną potrzebą zostawić na boiowski 4 armaty należące do półkow, muszkietyerskich Permskiego i Mohilewskiego, które były zaprowadzone w miejsca tak śniegiem głębokim napelnione, iż obrócić onych nie zdołano. GL. Tuczkow klęskę naszą w tej rozprawie kładzie do 500 ludzi.

Po takim powodzeniu zrobiła się odkryta nieprzyjacielowi droga zimowa na Wigandi, którą postępując mógł bezpiecznie odciąć GL. Tuczkowa w Pichaioki, przetoż wódz Rossyjski był przymuszony tam odstąpić. G. Buxhewden za przyczynę niepomyślnego zdarzenia w Ravolax kładzie ubezpieczenie się i nieostrożność naczelników naszego wydziału; wprzód niżeli nieprzyjaciel mógł przyiść do Pavola od Francila, musiał odprawić blisko dwa marsze, więc gdyby patrole były baczne, i utrzymywane były straze na wielkim gościńcu idącym od Limango do Francila, w ten czas nieprzyjaciel nie potrafiłby żadnym sposobem wykonać swego przedsięwzięcia. Wyrozumiawszy okoliczności wszelkie G. Buxhewden znajduje, że obróty 5 dywizyi w powszechności nie dość prędkie były, a GL. Tuczkow stracił w Kopio dni 5 od 3 do 8 Marca. Wydział zaś GM. Bułatowa zostawiony był w tém mieście do d. 25, zamiast rozkazania jemu żeby śpieszniey ciągnął drogą do Uleaborga za cofającemi się Szwedami; równym sposobem ten wydział GL. Tuczkow zostawił w siałach nie odpowiadających potędze korpusu nieprzyjacielskiego prowincyi Savolax. G. Buxhewden powierzył kommandę woysk tej dywizyi i drugich z nią połączonych GL. Raiewskiemu; i sam w one strony wkrótce nie o mieszką wyiechać dla ostateczney z nieprzyjacielem rozprawy.

MADRID d. 15 Maia. W. X. Berg i Clivii odebrawszy z Bayonne wyrok, przez który Karol 4 stanowi jego swoim Namiestnikiem Królestwa Hiszpańskiego, donosił o tém wszystkim urzędowi i obywatelom naszej stolicy. D. 9 Rada Castilii, Grandowie, Inkwizycya, Generałowie, Officerowie gwardyjscy, rada Indyjska, Ministerium, dwór cały, Magistrat Madritu, Nuncyusz Apostolski z posłami zagranicznymi, wyższe Duchowieństwo, i cokolwiek obecnych tu było znaczniejszych osob, wszyscy powinszowanie W. X. złożyli, gotowość oświadczając pełnienia rozkazów jego, które imieniem nieprzytomnego Monarchy dawać zechce. Akt powtórney abdykacyi, którym Karol 4 prawa swoje przenosi do Imperatora Napoleona, wzbudził ciekawość powszechną

w oczekiwaniu przyszłych losów narodu; zgadzają się na to wszyscy, że ieden z Francuzkich Xiążąt zacznie nową dynastyą na Castilskim tronie.

Od Wice Królów i General Kapitanów rządzących prowincjami pocieszające przychodzą doniesienia, że spokojność i porządek panuje u nich; całemu kraiovi daie przykład stolica nasza, gdzie od d. 2 Maia rozruch najmniejszy nie powstał; iednakże dla ostrożności, dla odjęcia zle myślącym chęci nawet do nowego powstania, W. X. do Madritu wprowadzić kazał, i w przedniejszych gmachach postawić część znaczną piechoty Francuzkiej, która w liczbie 50 t. dotąd obozowała pod murami, zewsząd miasto opasując. Zaden ie-szcze wyrok sądowy nie zapadł w sprawie obwini-onych o bunt wiadomy, nie słyhać nawet że-by kraiove urzędy zatrudniały się iaką indagacyą. Na karność woysk zprzymierzonych narzekać nie możemy. Rozruch w mieście Toledo wszczęty dziełem był prostego gminu, który cieszył się swawolnie z wyniesienia Ferdynanda 7 i upadku X. Pokoju; uciszył wszystko G. Dupont tak szczę-śliwie, że krwi kropla nawet przelaną nie zo-stała.

NEAPOL d. 16 Maia. Mówiliśmy nieda-wno, iakim sposobem woienny i morski Ministro-wie malowali stan kraiu naszego obronny; wypisujemy co o wnetrznym powiedzieli ich kolle-dzy. Co dni 15 daie się sprawa panującemu o wydatkach i przychodach. Ru 1807 każdy mie-siąc przyniosł więcey milliona dukatów, tey sum-my część 10 w produktach. Długu skarb zacią-gnoł 3 milliony na utrzymanie woysk narodo-wych i Francuzkich. Zgaszenie klasztorów bar-dzo wiele dochod publiczny powiększyło; żeby za-kończnicy nie zostali bez sposobu, rząd zabronił poświęcać Xięży świeckich dopóki pierwsi nie o-tizymają beneficyów. Nayuboższy Pleban dziś ma przynajmniej 120 dukatów narok. Edukacya młodzi szczególniey zastanawia uwagę rządową. Szkoły dawne normalne zachował Król Józef, pier-wiastkowe założyć kazał po wszystkich parafiach dla pięci oboiey; 30 w samey stolicy Neapolu po klasztorach. Szkołę rycerską w Caserta, prawni-czą w stolicy. Collegium Neapolitańskie liczy 120 uczniów; Collegia w Sulmone, Lucera, Lec-ce wyposażone, w drugich prowincjach będą wkró-tce, iakoteż w Aversa na 100 panienek pod opie-ką Królowey; podobne otwierać kazano w kaźdey prowincyi. Akademią postanowiono na lepszym stopniu, Muzea znacznie powiększono.

W Pompeia roboty zaczęte, i całe miasto la-wą kilkanaście wieków zarzucone będzie odkry-te. Praca w rozwiianiu rękopismów starożytnych idzie pomyślnie. Opisywanie znalezionych staro-żytności na nowo zaczęte, Szkoła rysunków od-nowiona. Gallerya obrazów i posągów urządo-na. Dwa Conserwatoria muzyczne w iedno złą-czone. Drogi w Calabryi, Abruzzo, innych pro-wincjach stare odnowione, nowe otwarte. Do Apulii na osadę do rolniczych zabaw zprowadzo-ne tysiące ludu próżniackiego. Stolica Neapol w niektórych częściach ozdobiona, ulice iej w no-

cy oświecać zaczęto. Monumenta Poety Tasso, G. Vallongue powstaia z ziemi. Wprowadzone do kraiu policyą, zbawienne iej skutki widzą oby-watele; dawniey w stołecznych więzieniach za-mykano ludzi do 3 t. teraz ledwie ich iest ty-siąc; złodzieiów liczba w porównaniu do lat upły-nionych zmniejszyła się trzecią częścią, zabój-ców ukrytych dwoma częściami, innych zbrodni połową.

SEMLIN d. 26 Maia. Niedawno Senat Belgradzki uroczystym obrządkiem święcił doro-czną pamiątkę narodzenia swojego naczelnika Czerny, to samo czynił chętnie bez przymusu ca-ły narod Serwianów, oświadczając szczerze ży-czenia obywatelowi, który oyczynie tak znako-micie i chwalebnie służy. Przed kilku dniami Arcy Xięże Ludwik naywyższy Dyrektor granic państwa Austryackiego od ściany Tureckiey przy-był do nas, i oglądał za przewodnictwem GL. Simschen, cokolwiek widzenia godnego znalazł w twierdzach, zbroiowni, magazynie, szpitalu; na-końiec audyencyą dawał deputatom od Senatu Bel-gradzkiego przyslanym, na których czele był G. Millowanowich, i wszystkich do stołu swego za-prosił. Zawieszenie broni między Serwianami a Turkami staraniem Ambassadorsa Francuzkiego G. Sebastiani przedłużone do kilku tygodni trwa po-dziśdzien, i chociaż Naczelnik Czerny nie sły-szał o zgromadzeniu się znaczném woysk Otto-mańskich, iadnak zachowuje ostrożność przyzwo-itą, do której chcąc wprawić podkommendnych, sam udał się do granic Bośni.

LONDYN d. 19 Maia. Listy Hiszpańskie donosząc o rewolucyi zasłzey w tym kraiu, znać daia iż wielu Grandów do Bayonne wyiechało z prozbą do rządu Francuzkiego, ażeby woyska swo-ie z Królestwa wyprowadził. Piszą z Gibraltaru, że Cesarz Marokański wojnę zapowiedział Francuzom i Hiszpanom. Lord Collingwood z 15 okrętami liniowemi krąży pod Girgenti w Sy-cylii. Admirał Rosilly kommandant flotty Fran-cuzko Hiszpańskiey w Cadix takie czyni obróty, iakby wkrótce chciał wynieść pod żagle, podobno nieprzyiaciel ztąd zamysła przesłać posiłek do Amerykańskich osad. Równym sposobem eska-dra w Brest uzbroiona oddalić się z portu po-stanowiła z równych zapewne pobudek.

Addington w izbie wyższej dowodził konie-czną potrzebę uwolnienia 320 okrętów kupieckich narodu Duńskiego, któreśmy zatrzymali i zabrali przed zapowiedzeniem wojny, tak, mówił, czy-nić każe rozum, sprawiedliwość, wspaniałomy-słność, i charakter Anglikom. Wspierali to wnie-sienie Erskine i Ellenborough, W. Kanclerz i Hawkesbury zdania byli przeciwnego, za tém po-szli Parowie odrzucając prozbę 36 głosami prze-ciw 16.

Negocyacye z Amerykanami na iakim są sto-pniu? Oto Angielscy Ministrowie chcą dać wy-rok nakazujący żeglarzów Republikantskich przy-imować w portach 3 Królestw i zamorskich osad iako narod nayprzyjaźniejszy; tymże wolno bę-dzie wszystkie produkta wysp cukrowych zabierać

i do państw Europejskich przewozić, nie zawia-
iać wprzód do Angielskich portów. Ale Mini-
strowie żadnym sposobem zrzekać się nie chcą
prawa przywłaszczonego zatrzymywania i prze-
trząsania obojętnych statków, które Anglikom
przemoc dała na morzu; to jest ich Ultimatum;
na które jeżeli Kongres Amerykański zgodzić się
nie zechce, wojnę z nami zaczynać może.

W niższej izbie roztrząsano potrzebę zam-
knięcia browarów gorzalczanych od d. 1 czerwca
do d. 1 października, przez wzgląd ażebyśmy nie
doznali niedostatku chleba, gdy porty północne
są zamknięte; i tu Ministerium wygrało większo-
ścią głosów 122 przeciw 108. Z tej okoliczności do-
wiedziano Parlamentowi, że w 3 Królestwach przepa-
ła się rocznie na wódkę 470 t. quarter żyta.

Wyspę Madera rząd nasz wrócił Portugal-
czykom, skoro ją ubezpieczył od obcych najeżdów,
iż tam flaga X. Brezylijskiego powiewa. G. Be-
resford z Angielskim garnizonem płynie do oy-
czyzny.

Tenże Regent ustanowił order od wierności
nazwany; Admirał Moore i kilku z nim Officy-
erów Angielskich zostało kawalerami. Do por-
tów Brezylijskich pozwolono bez ograniczenia
wprowadzać produkta narodów, z którymi Portu-
gallia przyjaźń zachowała, za opłatą cła pewne-
go. Sądów i surowych wyroków nie było żadnych
w Rio Janeiro o zdradę oyczyzny; ta stolica roz-
maitym ludem dziś nad miarę jest napełniona.
W Ministerium zaszły odmiany; Don Portugal
został skarbowym, Almeida wewnętrznym, Souza wo-
iennym i zagranicznym, Anadia morskim, Bellas
sprawiedliwością, Aranio tajnym konsyliarzem.

Admirał Courcy wyszedł z Portsmouth 7 o-
krętów liniowych na tajną wyprawę prowadząc.
Wysławszy G. Moore do Szwecyi z 12 t. lądo-
wego żołnierza, morski departament zatrudnia się
teraz wysłaniem dla niego posiłków, które 20 t.
wynosić mają. Niedawno z Plymouth do Mor-
laix wyszedł nasz okręt niosący 7 Officyerów
Francuzkich, którzy na słowo powracali do oy-
czyzny; nie tylko ich nie przyjęto, ale nawet
komendant portu groził daniem ognia z armat
i zatopieniem statku; listów nawet żadnych
wziąć nie chciano; przeto ięńce do nas odpły-
neli. W Indyi wschodniej panują choroby zaraźliwe,
między innemi 4 regimenta wojsk kompanii bar-
dzo wielu Officyerów utraciły. Rząd nasz po-
stanowił wyspę Duńską Selandyą ogłosić zamkniętą.

Portugalczykowie nie przestają uciekać na
flotę Admirała Cotton która krąży pod Lisbongą;
przez nich wiemy, że G. Junot wielkie odmiany
wprowadza do tego kraju, starając się przywieść
mieszkańców do pracy, ażeby odtąd żyć zaczęli
w pocie czoła wszyscy, którzy dotąd utrzymy-
wać się zwykli z żebraniny; tę wytępia sposo-
bem wszelkim wódz Francuzki. Przy tej okoliczno-
ści nie od rzeczy będzie wiedzieć, iż Regent na
publicznych audyencyach codziennie z raną zwykłą
był dawać jałmużnę po 30 soldów bardzo wielu
osobom które często do niego po nią powracały.

Z Indyi zachodniej wiadomość przysłała, że

Admirał Cochrane d. 30 Marca zdobył małą wy-
spę Desirade leżącą blisko Guadalupe; tę wypra-
wę do skutku przywiódł Kapitan Selby; szczegó-
łów o zdobyczy żadnych nie mamy; to pewna że
wódz Angielski wojskiem wyspy nie osadził, lecz
dla iey ubezpieczenia zostawił 2 okręta wojen-
ne, które Francuzów oddalać mają, gdyby lądować
chcieli. Nieprzyjacielski garnizon nie liczył nad
głów 70, którzy za pomocą 7 armat bronili się
długo i odważnie, nakoniec ulegli pod przewyż-
szającą siłą; mieszkańcom kazano wykonać przy-
sięgę, iako w obojętności zostaną nie pomagając
żadnej stronie do końca wojny. Hiszpańską es-
kadre w Cadix kommanderuje Admirał Appoda-
ca. W Hawanie podobno daremnie czynił przy-
gotowania do obrony Gubernator, kilkaset armat
na wały wytoczyć rozkazując, główną twierdzę
Moro uzbroić, i zwołać 30 t. milicyi z całej wy-
spy Cuba; gdyż Anglicy na wyspach cukrowych
dziś nie mają tak wielkiej potęgi lądowej, aże-
by Hawanę dobrze bronioną mogli dobywać.

Do liczby regimentów Angielskich które w
tych d. mają wychodzić do Szwecyi, należą 2,
3, 5, 26, 40, 45, 71, 88, i 95 piesze; wódzami
tych 20 t. wyznaczeni są Generałowie Wellesley
i Beresford. Kupcy nasi którzy okręta utracili
zabrane przez Duńczyków, i Assekuratorowie pro-
szbę do rządu podali, ażeby im nadgródzono z
przedaży statków temu narodowi wydartych. De-
partament wojenny dziś rozkazał, wszystkim zgo-
ła obywatelom do służby zdolnym, którzy mają od
lat 18 do 30, stawać w regimentach milicyi.
Przed wypowiedzeniem wojny r. 1803 zabraliś-
my kupieckich okrętów Hollendrom 119; wszyst-
kie dotąd z ładunkiem nie tknięte były; dziś wszy-
stkie już zkonfiskowane Admiralicya sprzedać ka-
zała; z tej zdobyczy rząd najmniej 3 miliony
Sterlingów mieć będzie. Miasto Spanish Town
na wyspie Trinitada przez nieostrożność dystylla-
tora całe w perzynę poszło. Korsarze nasi przy
Portugalskim brzegu poymali 2 okręta Hiszpań-
skie z Ameryki południowej płynące, każdy z nich
prócz towaru niosł po 30 t. Sterlingów gotowi-
zną; trzeci na straż przydany w obronie został
utopiony.

D. 10 Kancelarz skarbowy Percival czytał w
izbie niższej list Królewski następującej osnowy: Do-
nosi Monarcha, że r. 1806 d. 14 października X.
Brunswicki został ciężko ranny w bitwie z Fran-
cuzami pod Auerstadt, wojsku Pruskiemu hetma-
niąc; i umarł wkrótce; nieprzyjaciół państwo ie-
go zabrał; żona zmarłego siostra Jerzego 3 przy-
muszoną została, w Niemczech ze wszystkiego
wyzuta szukać u brata przytułku. Król na iey
utrzymanie ze skarbu na dwór swój przeznacz-
nego od izby niższej, który zowiemy listą cy-
wilną, summy potrzebne wyznaczył, odpowida-
jące wysokiemu dostojeniu nieszczęśliwej z fa-
milią wdowy. Co ażeby z czasem nie stało się
uciążliwością dla skarbu, Król rozumie, iż Parla-
ment dla honoru narodu i przez wzgląd na zasłu-
gi zmarłego Xiążęcia, żonę iego przyzwolcie opa-
trzyć zechce.

COPPENHAGA d. 28 Maia. Za rzecz niewątpliwą nam doniesiono, że Anglicy i Szwedzi wyspę Selandyę za opasaną swoim orężem, zamknęli, i nikomu z obojętnych nawet żeglarzów niedostępną ogłosili. Ta wiadomość tém bardziey zapala Buńczyków do bronienia oyczyzny; przygotowania w stolicy, portach, na brzegach, i całym kraju wielkie, ostrożność nadzwyczajna, chociaż dotąd nieprzyjaciele nic nie przedsięwzięli, prócz małego lądowania na wyspach mniejszych ażeby flotta wodą i żywnością opatrzona być mogła. Na przypadek większego lądowania, gdyby zprzymierzeniec zdobywać powtórnie chcieli Selandyę i Coppenhagę, spodziewamy się znacznych posiłków; już nawet słysząc, że Marszałek Bernadotte powróciwszy z Sleswiku do Fionii, ztąd przeprawił się do Selandyi na czele 3 t. Francuzów; ten wydział nie razem lecz małemi częstkami przeszedł Belt większy, przeto żadney przeszkody nie znalazł od krążących w bliskości Anglików.

Z Gothemburga donoszą, że tam przybył nie tylko Admirał Saumarez na okręcie Victory, i G. Moore z wojskiem posiłkowym, ale też X. Angouleme. Admirał Cronstedt przysłał Królowi Szwedzkiemu rapport o zaczęciu, postępie, i końcu oblężenia głównej twierdzy Finlandzkiej Sweaborga; nic w tém piśmie nie ma szczególnego. D. 17 Marca straż Szwedzkiej załogi do murów zostały wpędzone; d. 21 Rosyanie rzucać zaczęli do twierdzy bomby i kule rozpalone; d. 28 na górze Ulrica zwaney batterią założyli; która szkodliwą być mogła; przez 3 dni następujące bombardowali silnie, przez co garnizon utracił zabitego Officyera, 5 żołnierzy, ranionych 32. Tegoż czasu między Szwedami w twierdzach ściśle zamkniętymi okazywać się zaczęły choroby, tak dalece, iż Cronstedt liczył na końcu Marca chorych żołnierzy 515. Ta naybardziey okoliczność, i uwaga że w zimową porę, gdy morze lodami długo jeszcze zamknięte być miało, i nie spodziewał się garnizon żadney odsieczy, zniewoliła kommandującego do kapitulacyi. Ten raport przeczytawszy Monarcha Szwedzki ogłosił, że gdy Cronstedt przeciw rozkazom sobie danym, za przyzwoleniem rady wojenney całego garnizonu, twierdzę zawołaną Sweaborg, liczną w niej flotyllę, i wiele ammunicyi poddał, przeto ze wszystkiemi Officyerami nie oświadczającemi się przeciw pomienionej kapitulacyi stracił zaufanie, a zatém od służby Króla i oyczyzny swojej jest oddalony. Ten wyrok Gustawa Adolfa dowodzi, że płonna wieść była, iakoby familie nawet Officyerów równey karze podpadły.

Zajęty naybardziey obroną i bezpieczeństwem Selandyi Fryderyk 6 nie chce ażeby prowincye państwa Duńskiego lądowe były wystawione na przypadek niespodzianych najeżdów; przeto pod Rendsburg oboz wytknąć kazał na 10 t. żołnierza, pod Flensburg drugi na 8 t; trzeci pod Apenradą, czwarty pod Colding, półki do nich przeznaczone w następującym blisko Czerweu zgro-

madzić się powinny, wiadomo że wszystkie brzegi krajów naszych są niebezpieczne i skałami okryte; na ten koniec utrzymują się powielu miejscach ognie nocne i morskie latarnie, za których pomocą żeglarze bieg swój w ciemnościach kierują. Król teraz wszystkie zgasić kazał; nawet obywatelom blisko brzegu mieszkającym zalecono, ażeby w nocną porę ognia w domu nie trzymali, albo przynajmniej zasłaniali okna; przestępce sztrafem pieniężnym od 10 do 50 talarów karani będą.

Rząd Szwedzki rozkazał uwolnić kupieckie okręta Pruskie, które zostały w portach zatrzymane przed d. 6 Marca, w którym Fryderyk 3 oświadczył swoje przystąpienie do sprawy powszechnej lądowych Mocarstw przeciw Anglikom i Szwedom; później przybyłe do Szwecyi, będą konfiskowane. Angielska flotta przy wojennych okrętach i fregatach liczy niemało szalup jedną tylko armatą uzbroionych. Pisma Londyńskie wzmiankę czyniąc o wojnie morskiej na północy, powiadają że Król Szwedzki nie może uzbroić nad 5 okrętów liniowych, 5 fregat, 3 korwety. Słysząc że kommandant wojsk posiłkowych Angielskich G. Moore iak tylko wylądował w Gothemburgu, był wezwany imieniem Gustawa Adolfa, żeby iak nayrychley wtargnął do Norwegii, i G. Armfeldt posiłkował. Lecz gdy wódz Angielski nie miał na to wyraźnych rozkazów od rządu swego, pojechał do Stockholmu dla umowy. Z Norwegii nic nowego; biegają wprawdzie pogłoski o nowych bitwach w tym kraju ztoczonych; lecz ponieważ rząd nasz milczy o nich, czekamy doniesienia pewniejszego.

PARYŻ d. 28 Maia. Karol 4 z małżonką i X. Pokoju do Fontainebleau zawczora przybyli; na przywitanie Monarchów zgromadził się w tym pałacu tłum nadzwyczajny pospolitego ludu i pierwszych urzędników. G. Walther sprawuje urząd Kapitana gwardyi przy Królu Hiszpańskim, który zaiął apartament poprzednika swojego Karola 1. gdy pod panowaniem Franciszka 1 z Madritu iechał r. 1539 przez Francją dla potłumienia buntów Flandryjskich. Arcy Kanclerz Cambaceres ma wkrótce przedsięwziąć podróż do Niemiec, i odwiedzić dwory wchodzące do związku Reńskiego. Słysząc że Imperator Napoleon korpus gwardyi swojej chce powiększyć regimenterem Szwajcarskim, do którego każdy z regimenterów tego narodu na żołdzie Francuzkim dziś będących ma dostarczyć pewną liczbę wybranych żołnierzy. Pomiędzy Francuzi, iak r. 1792 Szwajcarska gwardya wierność Królom naszym zaprzysiężoną dochowała. W departamentach Belgickich zwołać kazano gwardye narodowe, ażeby nadbrzeża zasłaniały w tym czasie, gdy Angielskie floty atakiem grożą. Wszystkie regimenta, które dawniey składały korpus Marszałka Angereau, z krajów północnych do oyczyzuy powracają, gdzie mają być dopełnione. Ambassador G. Sebastiani wkrótce tu ma przyjechać z Wiednia.